

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Juris Canonici A. R.P. Paulo Laymanno Societatis Jesu Theologo SS.
Canonum In Alma, Catholica, Et Episcopali Universitate Dilingana
Professore Qvondam Ordinario, Prælectionibus Academicis Illustrati

Laymann, Paul

Dilingæ, 1673

Capitvlvm I. Dilecti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62587](#)

Litiosè petat. His ita explicatis, apparet dilationes quādam, videlicet Citatorias, Re-eusatorias, & Dilatorias ante litis contestationem dandas esse, alias verò & præcipuas dilations ad probandum, excipiendū &c. concedi post litis contestationem. Quam ob rem compilator Canonum habitā harum rerum ratione, titulum hunc isto loco posuit, imitatus Ordinem, qui in C. Justiniani obseruatur.

CAPITULUM I. Dilecti.

PARAPHRASIS.

Causam, quæ vertebatur inter Abbatem, & Conventum ex vnâ parte, & moniales ex altera parte super quadam Ecclesiâ Ale-xander III. delegauerat judicibus, qui Abbat & Convictui nimis breuem, cùmque peremptorium terminum assignârunt ad comparendum, quare cùm iij se hac in re grauari intelligerent, ad sedem Apostolicam appellârunt. Respondet Pontifex, id esse contra juris ordinem, præsertim in causis Ecclesiasticis, si terminus peremptorius ita maturetur, nisi necessitas postulet, quare aliis mandat judicibus, si res ita se habeat, ut rescissis, quæ ante appellationem acta sunt, iuxta priores literas procedant.

S U M M A R I U M .

1. Superflua dilationes in causis ecclesiasticis amputanda quidem sunt, necessarie tamen ad veritatem indagandam concedende.
2. Sufficiens causa appellandi est, quod dies peremptorius sine justa causa nimium abbreuietur.
3. Hinc ad excludendam appellationem consultum est, ut index causam abbreuiata dilationis afferat, & peremptoria citationi inserat.
4. Prodest litiganti, statim protestatum fuisse, si brevis nimium citatoria aut probato-

ria dilatio abque causa concessa sit à ju-dice.

5. Potest tamen viraque pars litigans gra-uari, non tantum ex nimis brevi, sed etiam ex nimis longa dilatione con-cessa.

NOTA I. Licet in causis spiritualibus, seu Ecclesiasticis superflua dilationes amputande sint, Clement. sape de Verb. si-gnific. tamen quæ necessariae sunt ad ve-ritatis indagationem, magis etiam in his, quām in aliis causis debentur, cùm in fo-ro Ecclesiastico, præsertim si causa spi-ritualis agatur, veritas & æquitas præ oculis habenda sit.

Nota II. Si dies peremptorius nimis abbreuietur, justa est cauta appellandi. Ita gloss. h̄c. Innoc. & Panorm. n. 1. & 12, vbi notant, appellari non posse quod ju-dex vnam citationem, cāmque perem-ptoriam fecerit, sed quod nimis breuem, seu non concessa tanto tempore, quod alioquin ad trinam citationem sufficeret. Porro tametsi numerus dierum, quem ci-tationes seu edicta singula requirunt, in ju-re expressus sit, videlicet decendum. l. Ad peremptorium 68. ff. De judicis, tamen ju-dex spectatà distantia loci, & cause ac personarum circumstantiis, dilationes pro-ducere ac breuiare potest, ut desumitur ex l. Nonnunquam 71. & ex hoc capitulo, vbi exceptio ponitur, Nisi necessitas postulet, ut dies sine terminus peremptorius breuietur. Causas autem justas abbreuiandi, numerat h̄c Panorm. videlicet; si pericu-lum in mora sit, quia rēs alioquin peritura est, aut non nisi impensis alenda, nisi lis breui tempore finiatur. Item si cause mo. iæ sint. Argum. Authent. Nisi breves, de sententiis ex periculo &c. aut si perso-nae in propinquio sint, & facile instruere se possint ad parendum & respondendum. Denique postquam in causa conclusum est, facilis abbreuiare licebit peremptorium ad audiendam sententiam, ut debitus li-ti finis imponatur. Quare ex his documen-tum capi potest, quod si quidpiam judicis arbitrio

arbitrio commissum sit, atque is non ut vir bonus arbitrari & decernere videatur, pars tanquam grauata appellare possit: quam ob rem in tali casu consultum est, ut iudex terminum seu dilationem abbreviatur, causam eius afferat, & peremptoriz citationi inserat, quia tunc maior aderit presumptio pro justitia judicis ad excludendam appellationem; qua de re *Inno. c. 10. Panorm. n. 12.*

4 Duo his adde. I. ex *Maranta*, p. 6. Memb. 2. act. 3. num. 17. Si iudex absque causa, nimis breuem dilationem citatoriam, aut probatoriam dederit, Consultum est litiganti, ut statim contradicat seu protestetur contra illam, ne alioquin consentire videatur, *argum. cap. quod ad. 15. de sent. & re iudicata.* Prodest autem protestatio, quia lapsa dilatione, potest deinde alia noua dilatio, etiam sine cause cognitione peti, cum prima non fuerit integra.

5 II. Ex *Nauarr. cit. cap. 2.* sicut pars litigans grauari potest, & ideo appellare, quod nimis breuis dilatio, eaque peremptoria data sit, ita & vice versa pars altera, si nimis longa dilatio concedatur, & locum id habet, etiamsi dilatio probatoria sit, ideoque parti utrique communis, *iuxta l. Petenda. 6. C. de temp. in integr. restituit.* quia nihilominus graue accidere potest Actori vel Reo jam instructo, si lis absque necessitate porrahuatur.

CAPITVLVM II.

Præterea.

PARAPHRASIS.

Titius impetravit Rescriptum à sede Apostolica contra Caium; hunc proinde citat iudex delegatus, tenorem rescripti Citatorio inferens, ut eo lecto deliberare possit, cedere an contendere velit, nihilominus Reus comparrens in iudicio, inducias deliberatorias petit, sunt ne ipsi concedenda? Resp. Cæle-

stinus III. Si ex rescripto ipsi transmiso sufficienter instrui possit circa qualitatem cause & actionis, inducias seu dilationem deliberatoriam dannam non esse, sed ad causæ cognitionem & definitionem procedendum.

S U M M A R I V M.

1. *Noua dilatio deliberatoria non est danda Reo, si ex rescripto Delegati plenè instrui possit, neque dilatio citatoria sit brevis nimium.*
2. *Tenetur tamen Delegatus, ut citatum obliget ad comparendum, rescriptum delegationis ordinarie submittere citato.*
3. *Quoniam exprimenda sint in citatorio, ut citatum comparere teneatur.*

NO TA I. Si Reus ex rescripto quod iudex delegatus ipsi transmisit, plenè instrui potuit, noua deliberatoria dilatio ipsi non conceditur. Dummodo dilatio citatoria seu tempus intra quod comparere debet, fuerit tantum, ut super causa deliberare, amicos, advocatos, & alios peritos spectatâ grauitate rei consuleretur potuerit, & dummodo ex rescripto sufficienter instrui potuerit, quidnam & ex qua causa petatur, *teste glossa hic, verb. plenè potuit.* Alioquin etiam libellus Actoris, vel saltem specificatio actionis simul mitti debet; vel nisi id fiat, dilatio deliberatoria postea concedi.

Nota II. Dilatio Deliberatoria censi debet peremptoria, ita ut nisi unica concedi non debeat, præterquam si legitimum impedimentum ostendatur, vel causa noua incidat, ob quam inquirere ac deliberare oporteat, ut dixi in Rubrica huius tituli.

Quæritur 1. An iudex delegatus teneatur rescriptum delegationis unâ cum citatione mittere, ut citatum obliget ad comparendum. Resp. Affirmatiuē cum *Inno. hic, Column. 1. Panorm. n. 5.* quia nisi delegatus fidem authenticam faciat delegationis,